

[Ole Espersen]

men efter den modtagelse, vores forslag har fået, ser der ud til at være et flertal herfor.

Så opfattede jeg det sådan, at hr. Bernhard Baunsgaard citerede fra vores forslag og sagde, at han ikke kunne forstå, at vi vil indføre en udvidet adgang til varetægtsfængsling, og så gik citatet vist ikke længere. Men der burde jo have været medtaget en udvidet adgang til varetægtsfængsling i voldssager efter dom i første instans. Når der først er truffet en egentlig domstolsafgørelse om skyldspørgsmålet, har vi ikke de samme betænkeligheder, som vi har over for ministerens forslag, som jo går ud på en varetægtsfængsling, uden at skyldspørgsmålet er afgjort.

Derved er der en ganske væsentlig forskel, og det vil jeg også sige i anledning af hr. Bjørn Elmquists bemærkninger om, at han ikke rigtig kunne forstå, at vi tilsyneladende ville udvide varetægtsfængslingen. Det vil vi gerne i dette meget specielle tilfælde, hvor der foreligger en dom i første instans, og når vi vil det, er det et led i den almindelige linje i vores forslag, som jeg gerne skal redegøre kort for, og som går ud på, at vi ønsker en hurtigere behandling og afslutning af disse sager.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg er forfærdelig ked af det, men jeg bliver nødt til at udsætte mødet indtil kl. 11.20.

Mødet udsat kl. 11.15

Mødet genoptaget kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg håber sandelig da også, at hr. Bjørn Elmquist kan holde sammen på sig selv, så han siger det samme her og i Strasbourg. Forløbig synes jeg ikke, det lykkes så godt, men det kan da være, at hr. Bjørn Elmquist kan forbedre sig, og så er det da godt, at det kun er i det danske folketing og ikke i internationalt forum, at der sker den slags betænkelige fejltagelser.

Derefter har jeg en kort bemærkning til hr. Ole Espersen. Det er korrekt, at hr. Ole Espersens udvidede varetægtsfængsling først skal ske, når der er dom, men der står rigtig-

nok ikke noget om, at der skal være særlig grund til det, f.eks. at manden skulle begå forbrydelsen igen, og derfor er det forkert efter min opfattelse at udvide den adgang, man allerede har til at holde folk i varetægtsfængsel, men der er forskel, det skal være indrømmet.

Derefter denne gennemgang, der fik formanden til at bryde sammen, af, hvor venligt socialdemokratiet havde været over for det kriminalpræventive råd. Jeg ved ikke, om det var dette med 30–40 pct. af en lille bevilling, der skulle fremstå som noget stort, som fremkaldte »sammenbruddet«, men som sagt fra min side, jeg skal nok lade være at sige mere og nøjes med at glæde mig over, at der nu er en positiv indstilling fra socialdemokratiet til disse punkter, og så håbe på, at vi i udvalget når til noget, som vi kan få gennemført.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg har forstået hr. Ole Espersens bemærkninger således, at betænkelighederne, når der var faldet en dom i første instans, skulle være mindre. Jeg synes, at man på betænkelig vis på den måde angriber princippet i ankesystemet. Man kunne måske stille krav om, at det, der er sket i førsteinstansen, skal være særlig kvalificeret. Men hvis det er de alvorlige ting, bliver folk jo ikke løsladt, når sagen er pådømt og påanket i første instans, og derfor synes jeg, der er tale om et brud på systemet. Man kan teoretisk forestille sig, at folk bliver frifundet i ankeinstansen, men så begynder en slags afsoning, for det er jo i realiteten det, der bliver tale om, inden ankeinstansen har påkendt sagen.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

De spørgsmål, jeg stillede til socialdemokratiet om deres beslutningsforslag, vedrørte pkt. 7. Jeg er godt klar over, at pkt. 6 drejer sig om sager efter dom i første instans, men jeg citerede pkt. 7, og jeg går ud fra, at jeg får forklaringen, når forslagsstillerne senere hen skal reagere på ordførernes indvendinger og kommentarer til beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):